

(המשך מעמוד 8)

תורת טוביאנסקי-מיצקביץ) שיביא את הגאולה לעולם. אחר-כך בא „גזע האדום נים“, וידוע שלא רק „גרמניה מעל לכל“, אלא גם הגרמנים.

ג'ק לונדון, הסופר האהוב של נעורי, האמין בעליונות האדם הלבן, וקיפלינג לימד אותי שאין לגבורה ולאצילות כאני גלים. כאשר גדלתי, נודע לי כי הצרפתים, בגלל גישתם הרציונאליסטית ומוחם הר אגליטי, הם הכייהכי בכל העולם. מעולם לא התעניינתי בפאגוניה, אך משוכנעני כי יושבי הדרום הארקטי, הברברים, הם בעיני עצמם ילידי אלוהי אמת.

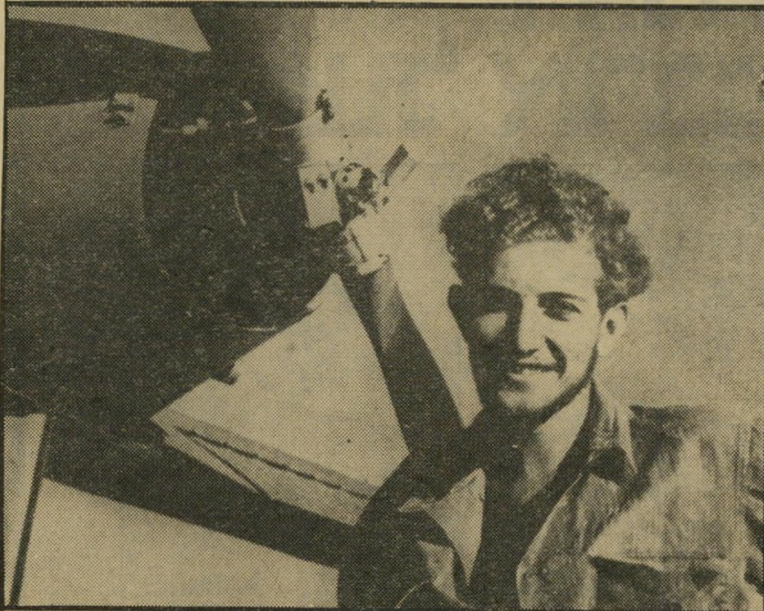
יש רק סוג אחד של אנשים בעולם המתביישים בלאומנותם ומנסים בכל כוחם להכתיש שיש משהו מיוחד בעמם; אלה הם היהודים הגלותיים מסוג מסויים, המניסים להתבולל ולהיטמע.

תמהני: מניין לדן עומר נפש גלותית כזאת?

ארטור וקסמר, תל-אביב

דבורת הים

במאמר על אישי-השנה (העולם הזה 2143) פירסתם את תמונתו של עזר וייצמן הי

עזר וייצמן ליד הכיבי לא מסרשמיט — לא ספיטפיר

צעיר כשהוא ניצב ליד מטוס במלחמת העצמאות. משום מה טענתם כי זהו מטוס מדגם מסרשמיט. נכון שבאותה תקופה היו בידי צה"ל כמה מטוסים מסוג זה, אך עד כמה שנראה לי המטוס שליידו עומד עזר אינו מסרשמיט כלל, אלא דווקא ספיטפיר. **אבנר מזמר, תל-אביב**

הצדק, בחלקו עם הקורא מלמד. המטוס אומנם אינו „מסרשמיט“, אולם גם אינו „ספיטפיר“. זהו מטוס מדגם „סייבי“ (דבורת-הים), ששימש במלחמת-העולם ה-2 שנייה את חיל-הים וחיל-הנחתים של צבא ארצות-הברית.

המורים וההלכה היהודית

בגיליונם (העולם הזה 2142), הבאתם תחקיר בדבר קניית דירת-השרד של ה-ראשל"צ, הרב עובדיה יוסף, במחיר מגוחך ותוך הצהרה (כוזבת, לדברייכם) שאין לרב דירה אחרת בירושלים. תחקירכם העלה שהרב קיבל נדבות עבור הוצאת סיפרו לאור, ודוברו נודה כי הסכום שקיבל היה גדול מן הסכום שנדרש להוצאת הספר. כל זמן שלא ניתנה הכחשה הולמת ולא הופרכו הדברים, הרי אלה פגמים שאינם יאים לנושא כהונה של הנהגה רוחנית. תחקיר זה הדהים אותנו, בעיקר משום השתתפות המוסר של הרב למורים שלא לשיבות, למרות שכרם הירוד. מן המורים אפשר לדרוש אידיאליזם והשלמה עם מש-כורת של קיפות, אך מן המורה הרוחני הראשון בעמלה בורדאי אפשר לצפות יותר. אילו הרוויחו המורים משכורת של 1,000 ל"י לחודש (ובכחונה מוכבת דוגמה אבסורדי דית), האם גם אז היה הרב אוסר עליהם (המשך בעמוד 14)

אולם, משוללת כל יסוד היא הטענה שאצ"ג הוא למעשה מחבר ירושלים מחכה ולא ייבין, וכי למה לשלול זכות זאת מהאיש ששמו מופיע על הספר, ואשר היה סופר ופובליציסט חדיעין, שכה הטיב להכיר את ראשי היישוב דאז? נכון ש-שררה ידידות רבה בין אצ"ג וייבין, והיתה השפעה הדדית, אך המסקנה שמוציא מכך אותו „חוקר סיפרות צעיר“, שעומר אינו טורח לזהותו, אינה אלא סנסאציה עלובה.

יתר על כן: איש ברוריה אינו ייבין כלל וכלל, כי אם יהושע אחר — יהושע ליכטר ז"ל, אף הוא מחבורת „ברית הר בריונים“ ומי שהיה המו"ל של פירסומיה — בהם חזית העט, ביטאון המאכסימליסטיים ה„הבריונים“ בתנועה הררוויזיוניסטית. ברוריה היתה אשתו הראשונה של יהושע ליכטר, שאחרי קום המדינה ייסד את שכונת-התיקוה.

מפוקפקת גם הטענה ש„המוקד“ היה הי עיתון הירדן שהרי זה האחרון, בטאון הררוויזיוניסטים, החל להופיע רק באמצע 1934. ועוד הערת אגב: על ירושלים מחכה כתב אצ"ג מאמר, שפורסם בחזית

העם בגיליונו מ-15.11.33. אני ממליץ לי עומר לחפש מאמר זה, לעיין בו ולהשכיל. **יוסף אחימאיר, רמת-גן**

דן עומר מעיר:

1. הקביעה בדבר כתיבה „גדושה רכי“ לות זולה, שקרים גסים וניבזיות“ לא הוכחה כלל.
2. מאחר שירושלים מחכה עוסק בשנות ה-20 המאוחרות, איני יודע מה טעם מצא אחימאיר להביא את סיפור שהותו של אצ"ג בראשית שנות ה-30 בחיור.
3. ידידותם של אצ"ג וייבין אינה טוד, והיא הגיעה למעלה כזאת, שכאשר ייבין תירגם ספר מסויים לאחת מן ההוצאות לאור, ובית-ההוצאה סירב לקבל את כתבי היד בטענה של תרגום לקוי, העניק אצ"ג את שמו לתרגום על-מנת לסייע לידידו, באותה מידה שייבין העניק ל„ירושלים מח-כה“ את שמו כמחבר.
4. אני נוטה לקבל את הסברו של יוסף אחימאיר למקור השם „איש ברוריה“, אם כי אני עומד בתוקף על כך שרעייתו של ייבין כוננה „ברוריה הנביאה“.
5. אותו „חוקר סיפרות צעיר“ שאיני טורח לזהות עוסק בהשלמת עבודה על יצירותיו של אצ"ג, ועד לפירסום עבודתו ברבים נתבקשתי לשמור את שמו בסוד.

נפש גלותית

פירסתם את מכתבי (העולם הזה 2133) עם תגובתו של דן עומר, בקשר למאמרו על ספרי ידידי מלך ירושלים בזמן היותי בחופשה, לכן רק היום נודע לי הדבר. גדלתי בין גויים פולנים. זהו עם לאומני במיוחד, המאמין בחלקו שהוא עם נבחר

9	8	7	6	5		4	3	2	1
	14		13		12		11		10
		19	18		17		16		15
	23	22					21		20
27			26				25		24
				30			29	28	
					32			31	
37		36		35				34	33
		42			41		40	39	38
			47			46	45	44	43
				50				49	48
					52			51	
60		59	58	57		56		55	54
			64		63		62		61
		69		68	67		66		65
			73	72				71	70
					75			74	
80		79		78				77	76
		87	86		85		84	83	82
			91			90		89	88
97			96			95		94	93
		103		102			101	100	99
					105				104

מאונך:

1. בין החמור לסוס; 2. סופו של ביב; 3. מוט דק; 4. מונח בתורת החשמל; 5. פרוסה; 6. פרי עץ; 7. מסולם הצליל; 8. מוזר; 9. גוף שלישי רבים (סיפרותית); 10. חיוני לאתלטיקה קלה; 11. בפעם נוסר פת; 12. גוי; 13. החריב; 14. מן הר סכ"ם; 15. אויב (הפוך); 16. זמר צרפי תי; 17. בן-אדם; 18. סוללת-מגן; 19. גן קדם חובה; 20. בת-קול; 21. שבח; 22. 30 סיר-לילה; 23. פטיפון; 24. מרבד; 25. 37 כלי-שייט; 26. אלו; 27. תחמושת לק שח; 28. צונן; 29. מושת על כל אורח; 30. לא קר; 31. הדר; 32. בליטה בקיר; 33. נזילה; 34. זמן הווה; 35. מסולם הצלילים; 36. מילת-ברירה; 37. קידומת הולנדית; 38. לא מוסתר; 39. חוכמה; 40. רוך, נועם; 41. מילת חיוב; 42. 66 מית קן לאיסחון תבואה; 43. אלף אלפים; 44. 71 דווי; 45. לא-אמת; 46. תנועת מים בים; 47. ראוי לשימוש; 48. מעורפל; 49. מס-פיק! 50. בגיל זה — לחופה (הפוך); 51. 84 מים קפואים; 52. לא פנים; 53. משתחווה; 54. כיסוי לשולחן; 55. מישכן; 56. נתיב; 57. מס על ייבוא; 58. בואו ונעשה! 59. מתנה; 60. פקודה מפורשת; 61. מילת-זירו; 62. כלי-קיבול.

מאונך:

1. שיר פופולארי; 2. רקע להצגה; 3. מספיק; 4. זעיר; 5. תורחידה; 6. 14 גוף שלישי רבים; 7. שייך ל-; 8. 16 עכשיו; 9. מויק לבגדים; 10. 20 מוזר; 11. מחבת; 12. בסיס; 13. מחצית; 14. 25 נהר באפריקה; 15. השקפה, נקודת-מבט; 16. 28 מופעל המים לישראל; 17. 30 עב; 18. 31 קרש רחב; 19. 32 אב, בערבית; 20. 34 גשם קפוא; 21. 35 מצץ; 22. נופש; 23. 39 ירביץ; 24. 41 שן הפיל; 25. המיית הגלים; 26. 43 בהי מת-משא טיבטית; 27. 45 גחלים לוחשות; 28. 47 שנשמה באפו; 29. 48 למרות; 30. 50 מח-סום על פי החיה; 31. 51 להבה; 32. 52 מילת בקשה; 33. 54 מחיית-יריער; 34. 57 צמד; 35. 61 קריאת-יגון; 36. 62 אם כל חי; 37. 64 נוכרי לעיל; 38. 65 מן הפרקים בגוף; 39. 66 מאכל אבותינו במידבר; 40. 67 ישן; 41. 69 אבי המדע הבריוני; 42. 70 נכון; 43. 72 אביו של דוד; 44. 74 אסי, צבר; 45. 75 לא שלם; 46. 77 מאבני החושן; 47. 78 מפחד; 48. 81 מאבות המזון; 49. 83 בלבד; 50. 85 חסר-חלילה (ר"ת); 51. 86 ידען מופלג; 52. 88 מכוניי האלהות; 53. 89 בית נשות השייר; 54. 91 מצבת-זיכרון; 55. 93 בלוטת-הנקה; 56. 95 רצון; 57. 96 עלוב נפש; 58. 98 הווייה; 59. 100 כלי בשחמת; 60. 102 נביאים כתובים (ר"ת); 61. 103 חזר; 62. 104 פרוטראציה; 63. 105 מן האמנויות.